

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6To/22/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7616010594
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 04. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Evžen Kelij
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2017:7616010594.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu JUDr. Evžena Kelija a členov JUDr. Mareka Dudíka a JUDr. Zoltána Szalaya, v trestnej veci obžalovaného O. V. pre prípravu na zločin sexuálneho zneužívania podľa § 13 ods. 1, § 201 ods. 1 Trestného zákona, na verejnom zasadnutí dňa 20. apríla 2017 v Košiciach o odvolaní prokurátora okresnej prokuratúry proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 13.12.2016, sp.zn. 5T/92/2016 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku z a m i e t a odvolanie prokurátora okresnej prokuratúry.

odôvodnenie:

Okresný súd Spišská Nová Ves (ďalej len „prvostupňový súd“) rozsudkom zo dňa 13.12.2016, sp.zn. 5T/92/2016 podľa § 285 písm. b) Trestného poriadku (ďalej len „Tr.por.“) oslobodil obžalovaného O. V. (ďalej len „obžalovaný“) spod obžaloby okresného prokurátora pre skutok právne kvalifikovaný ako príprava na zločin sexuálneho zneužívania podľa § 13 ods. 1, § 201 ods. 1 Trestného zákona (ďalej len „Tr.zák.“) a uvedený vo výrokovej časti rozsudku, pretože skutok nie je trestným činom.

Proti rozsudku podal odvolanie prokurátor okresnej prokuratúry (ďalej len „odvolateľ“), a to bezprostredne po jeho vyhlásení do zápisnice o hlavnom pojednávaní.

V odôvodnení opravného prostriedku namieta nesprávne hodnotenie vykonaného dokazovania prvostupňovým súdom so záverom, že skutok nie je trestným činom. Výpoveď obžalovaného, maloletého a jeho zákonného zástupcu PaeDr. Q. Q. dávajú podklad k záveru, že obžalovaný v čase skutku bezdôvodne zastavil mal. poškodeného na málo frekventovanom mieste a požiadal ho, aby mu s niečím pomohol, aby si obnažil brucho a napokon, aby s ním išiel za bytovku. Bol to obžalovaný, ktorý sám potvrdil, že sa pohľadom na obnažené telo maloletého sexuálne vzrušil a po jeho úteku z miesta činu dosiahol masturbáciou svoje sexuálne uspokojenie, teda preukázateľne konal so sexuálnym motívom a z okolností stretnutia a komunikácie s maloletým možno odôvodniť záver, že si úmyselne vytvára podmienky pre spáchanie trestného činu sexuálneho zneužívania. K intenzívnejšiemu zásahu do sexuálnej sféry maloletej nedošlo, predovšetkým z dôvodu, že maloletý po požiadavke obžalovaného, aby s ním išiel za bytovku, z miesta stretnutia od obžalovaného ušiel. Ak by obžalovaný nemal záujem zasahovať intenzívnejšie do sexuálnej sféry maloletého, nemal dôvod ho slovné žiadať, aby išiel sním za blízku bytovku, teda na miesto, kde by ich nikto nevidel. Toto vzbudilo u maloletého strach a stres a z tohto stretnutia nadobudol dojem, že ho chcel obžalovaný sexuálne zneužiť. Pohnútku u obžalovaného podporuje i záver psychiatrického vyšetrenia.

Obžalovaný sa tým dopustil konania uvedeného v obžalobe, nakoľko si úmyselne vytváral podmienky na to, aby iným spôsobom sexuálne zneužil osobu mladšiu ako 15 rokov, teda naplnil zákonné znaky žalovaného zločinu v štádiu prípravy a neupustil sám od protiprávneho konania, nakoľko k pokusu a dokonaniu zločinu nedošlo, pretože maloletý z miesta ušiel. Navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a uložil súdu prvého stupňa, aby vo veci konal a rozhodol.

Krajský súd vykonal verejné zasadnutie v neprítomnosti poškodeného PaeDr. Q. Q., nakoľko boli splnené procesné podmienky pre predmetný postup v zmysle § 294 ods. 1 Tr.por.

Prokurátor v konečnom návrhu na verejnom zasadnutí poukázal na dôvody podaného opravného prostriedku a navrhol zrušiť napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa a tomuto vec vrátiť na nové konanie a rozhodnutie.

Obhajca v konečnom návrhu na verejnom zasadnutí navrhol zamietnuť odvolanie odvolateľa ako nedôvodné, poukazujúc na odôvodnenie rozsudku.

Napokon, obžalovaný sa v konečnom návrhu pripojil k návrhu svojho obhajcu.

Krajský súd ako súd odvolací (ďalej len „odvolací súd“ - § 315 Tr.por.) skôr, než začal plniť svoju preskúmvaciu povinnosť podľa § 317 Tr.por. zisťoval, či odvolanie je prípustné, či bolo podané včas a oprávnenou osobou a či nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo k späťvzatiu podaného odvolania, avšak z obsahu spisového materiálu zistil, že odvolanie je prípustné (§ 315 ods.1 Tr.por.), bolo podané včas - v zákonom stanovenej lehote a na mieste, kde možno tento opravný prostriedok podať (§ 309 ods.1 Tr.por.), oprávnenou osobou (§ 307 ods.1, ods.2 Tr.por.) a nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo k späťvzatiu podaného odvolania.

Odvolací súd - pretože nezamietol odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a nezrušil rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por. - pri rozhodovaní o odvolaní odvolateľa postupoval v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr.por. a preskúmal tak zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým podal odvolateľ odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané neprihliadol, nakoľko by neodôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr.por.

V zmysle citovaného zákonného ustanovenia - vyjadrujúceho revízny princíp - odvolací súd preskúmava len tie výroky, proti ktorým podal odvolateľ odvolanie, ako i správnosť postupu konania, predchádzajúceho napadnutému výroku rozsudku, s výnimkou, že odvolací súd musí prihliadnuť aj na chyby, ktoré síce odvolaním neboli vytýkané, ale ktoré sú takej povahy, že by odôvodňovali (po právoplatnosti rozsudku) podanie mimoriadneho opravného prostriedku - dovolania v zmysle ustanovenia § 371 ods.1 Tr.por.

Podľa § 2 ods. 10 Tr.por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstaráť dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Tr.por., orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo, i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Preskúmaním obsahu napadnutého rozhodnutia ako i podaného opravného prostriedku a spisového materiálu, odvolací súd zistil nasledovné.

Ako vyplýva z odôvodnenia napadnutého rozsudku, prvostupňový súd vykonal dokazovanie tak výsluchom obžalovaného, ako i výsluchom poškodeného PaeDr. Q. Q., znalkyne z odboru Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie Psychiatria a sexuológia PhDr. P. D. - Š., prečítaním výpovede maloletého svedka E. Q., ako i listinných dôkazov, vrátane znaleckých posudkov a na základe uvedeného dospel k záveru tak ako je uvedený vo výroku rozsudku.

Pokiaľ ide o skutkové zistenia prvostupňového súdu, tak tieto majú oporu v plnom rozsahu vo vykonaných dôkazoch, na ktoré sa v odôvodnení napadnutého rozsudku odvolal a sú dostatočne

podrobne rozobrané v odôvodnení a nakoľko sa odvolací súd so zisteniami prvostupňového súdu plne stotožňuje, odkazuje v ďalšom i na správne dôvody v ňom uvedené.

Prvostupňový súd v odôvodnení napadnutého rozsudku - v súlade s ustanovením § 163 ods. 2 Tr.por - riadne, logicky a presvedčivo vyložil, ktoré skutočnosti mal za preukázané, o aké dôkazy sa pri svojom rozhodovaní opieral a akými úvahami sa spravoval pri ich hodnotení a to tak jednotlivo, ako i vo vzájomných súvislostiach.

Odvolací súd po splnení prieskumnej povinnosti zistil, že vo veci boli vykonané všetky dostupné a potrebné dôkazy pre náležité zistenie skutkového stavu a tieto správne vyhodnotené v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr.por., a preto nemal pochybnosti o správnosti výroku v oslobodzujúcom rozsudku, pretože to zodpovedá výsledkom vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní.

Pre zvýraznenie a reagujúc na odvolacie námietky odvolateľa, považuje odvolací súd za potrebné uviesť - k doposiaľ uvedenému - že nemôže odvolateľ poukazovať na vyjadrenia obžalovaného a z nich dôvodiť záver o jeho vine, pretože podľa rozhodnutí Európskeho súdu pre ľudské práva nemôže sám seba obviňovať a - dokonca - usvedčovať zo spáchania skutku.

Podľa § 13 ods. 3 písm. a) Tr.zák., trestnosť prípravy na zločin zaniká, ak páchatel dobrovoľne upustil od ďalšieho konania smerujúceho k spáchaniu zločinu a odstránil nebezpečenstvo, ktoré vzniklo záujmu chránenému týmto zákonom z podnikutej prípravy.

Dobrovoľnosť upustenia od ďalšieho konania smerujúceho k spáchaniu trestného činu je daná vtedy, ak páchatel vie, že mu nič nebráni dokončiť trestnú činnosť, ani mu nehrozí žiadne nebezpečenstvo a predpokladá - hoci aj mylne - že jeho trestná činnosť je uskutočniteľná a napriek tomu sa rozhodne od dokončania činu upustiť a odstrániť nebezpečenstvo, ktoré vzniklo z podnikutej prípravy záujmu chránenému Trestným zákonom, alebo urobiť o príprave na trestný čin oznámenie v čase, keď vzniknuté nebezpečenstvo mohlo byť ešte odstránené (viď R1/2003).

Jednoznačne z dokazovania, ktoré vykonal prvostupňový súd nevyplývalo, žeby bol obžalovaný - po tom, ako sa maloletý otočil a utekal - tohto prenasledoval, ba ani nekričal, iba kráčal, ale nie za maloletým, ale na miesto, kde masturboval, teda nič mu nebránilo „dokončiť skutok“ a to ak by bol prenasledoval maloletého.

Preto je i odvolací súd názoru, že došlo k dobrovoľnému upusteniu od ďalšieho konania zo strany obžalovaného ku maloletému, tým odstránil nebezpečenstvo, ktoré vzniklo záujmu chránenému týmto zákonom z podnikutej prípravy a preto je správny záver, že žalovaný skutok nie je trestným činom.

Vzhľadom na uvedené je preto potrebné prisvedčiť záveru prvostupňového súdu, ak postupoval v súlade s § 285 písm. b) Tr.por., ktorý postup odvolací súd považuje v plnom rozsahu za správny.

Opakovane treba zdôrazniť, že prvostupňový súd v odôvodnení napadnutého rozsudku sa podrobne zaoberal - a podľa názoru odvolacieho súdu tak aj vysporiadal - so všetkými skutočnosťami, ktoré tvoria základ písomného odvolania odvolateľa.

Krajský súd tak ako odvolací súd na základe vyššie uvedených zistených skutočností dospel k záveru, že oslobodzujúci rozsudok okresného súdu ako súdu prvého stupňa je vecne správny a zákonný vo svojom výroku, a preto postupom podľa § 319 Tr.por. odvolanie odvolateľa - prokurátora okresnej prokuratúry ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti uzneseniu sťažnosť nie je prípustná (§ 185 ods. 2 Tr. por.).